

श्रीव्रगः, त्रि, (श्रीव्रं गच्छतीति । गम् + उः ।)

द्रुतगामी । यथा,—

“हरिते रोगोऽनुतापः शस्यानामौतिमिध
विध्वंसः ।

कपिले श्रीव्रगसत्वन्ते च्छ्वंसोऽथ दुर्भिक्षम् ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

वायी, पुं । इत्यमरे आशुगशब्ददर्शनात् ॥
(यथा, महाभारते । ३ । ३ । २५ ।

“मनः सुपर्णो भूतासिः श्रीव्रगः प्राण-
धारणः ॥”)

श्रीव्रगामी, [न] त्रि, आशुगमनशीलः । श्रीव्रं
गच्छतीत्यर्थे श्रीव्रशब्दपूर्वकगमधातोर्णिन्-
प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

श्रीव्रचेतनः, पुं, (श्रीव्रं चेततीति । चित् + ल्युः ।)

कुङ्कुरः । इति शब्दमाला ॥ द्रुतचेतनायुक्ते त्रि

श्रीव्रजन्मा, [न] पुं, (श्रीव्रं जन्म यस्य ।) करञ्ज-

विशेषः । कौटाकरञ्ज इति भाषा । यथा,—
“पूतौकः पांशुलः पोष्टा श्रीव्रजन्मा कुहञ्जि-

कृत् ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥
श्रीव्रपुष्पः, पुं, (श्रीव्रं पुष्पं यस्य ।) अगस्त्य-

वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीव्रवेधी, [न] पुं, (श्रीव्रं विधतीति । विध

क्षिद्रौकरणे + पिनिः ।) क्षिप्रशरवेधकर्ता ।

तत्पर्यायः । लघुहस्तः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

श्रीव्रा, स्त्री, दन्तौह्वः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीव्रीयं, त्रि, द्रुतसम्बन्धि । श्रीव्रभवम् । श्रीव्र-

शब्दात् णीयप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

श्रीतं, स्त्री, (श्रै + क्तः ।) “द्रवमूर्ति-

स्पर्शयोः श्यः । १६ । १ । २४ । इति सम्प्रसार-

णम् । “हलः । १६ । ४ । २ । इति दीर्घः ।)

हिमगुणः । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । ११ । ११४ ।

“उष्णे वर्षति श्रीते वा मासुते वाति वा भृशम् ।

न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरकृत्वा तु शक्तिः ॥”)

जलम् । इति शब्दमाला ॥ त्वचम् । इति राज-

निर्घण्टः ॥ श्रीतं तुषारवानोरवहुवारदुमेषु

च इति भरतधृताजयः ॥

श्रीतः, पुं, (श्रै + क्तः ।) वेतसवृक्षः । बहुवारक-

वृक्षः । इत्यमरः ॥ अशनपर्णी । इति शब्द-

रत्नावली ॥ पर्यटः । १ । निम्बः । कर्पूरः । इति

राजनिर्घण्टः ॥ हिम ऋतुः । अस्य विवरणं

हेमन्तशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

श्रीतः, त्रि, (श्रै + क्तः ।) श्रीतलः । इत्यमरः ॥

(यथा, महाभारते । ३ । १६८ । ५० ।

“श्रीतस्तत्र सुखो वायुः सुगन्धो जीवनः शुचिः ॥

सर्व्वरत्नविचित्रा च भूमिः पुष्पविभूषिता ॥”)

अलसः । इति मेदिनी ॥ कथितः । इति

शब्दचन्द्रिका ॥ श्रीतलद्रव्यगुणाः । पित्त-

नाशित्वम् । बलकफवायुकारित्वम् । गुरुत्वञ्च ।

इति राजवज्रभः ॥

श्रीतकः, पुं, (श्रीत + स्वार्थे कन् ।) श्रीतकालः ।

सुस्थितः । दीर्घं स्त्री । इति मेदिनी ॥ अशन-

पर्णी । इति शब्दरत्नावली ॥ वृक्षिकः । इति

शब्दमाला ॥ (देशविशेषः । यथा, बृहत्-

संहितायाम् । १४ । २७ ।

माणहलङ्घनकोहलश्रीतकमाण्डव्यभूत-

पुराः ॥”)

श्रीतकरः, पुं, (श्रीतः श्रीतलः करो यस्य ।)

चन्द्रः । इति हिमकरशब्ददर्शनात् ॥ (यथा,

बृहत्संहितायाम् । ४ । २८ ।

“भस्मनिभः परुषोऽरुणमूर्तिः
श्रीतकरः किरणैः परिहोणः ॥”)

श्रीतलपाण्डुयुक्ते श्रीतकारिण च त्रि ॥

श्रीतकषायः, पुं, (श्रीतस्य कषायः ।) हिम-

कषायः । यथा,—

“क्षुषं द्रव्यफलं सम्यक् षडभिर्जलपलैः झुतम् ।

शर्व्वरौमुषितः स स्याद्धिमश्रीतकषायकः ॥”)

इति वैद्यकम् ॥

श्रीतकालः, पुं, (श्रीतस्य कालः ।) हिम ऋतुः ।

स तु अग्रहायणपौषमासव्यकालात्मकः । तत्-

पर्यायः । श्रीतकः २ । इति मेदिनी ॥ हेमन्तः

३ । इत्यमरः ॥ सहाः ४ । इति जटाधरः ॥

हेमनः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ यथा,—

“कूपोदकं वटच्छाया श्यामा स्त्री इष्टकागृहम् ।

श्रीतकाले भवेदुष्णं उष्णकाले च श्रीतलम् ॥”

इति चाणक्यम् ॥

श्रीतकिरणः, पुं, (श्रीतं श्रीतलं किरणं यस्य ।)

चन्द्रः । यथा,—

“कान्ते कोऽयमुदेति श्रीतकिरणो जातः
कुतो वारिधौ

कस्ते सुन्दरि सोदरः करमहो दत्ते त्वदीये
स्नने ।

धन्या त्वं युवती सती कुलवती भ्रातापि धन्य-
स्त्व

इत्यं श्रीपरिहासकेलिकलया मुग्धो हरिः पातु
वः ॥”

इत्युद्भटः ॥

श्रीतकुम्भः, पुं, करवीरः । इति रत्नमाला ॥

श्रीतकुम्भी, स्त्री, जलजवृक्षविशेषः । श्रीउल्लो-

होप् इति भाषा । यथा,—

“श्रीतली श्रीतकुम्भी च शुक्रपुष्पा जलोद्भवा ।”

इति रत्नमाला ॥

श्रीतकच्छः, पुं, व्रतविशेषः । यथा “यदा तु श्रीत

चीरादि पीयते तदा श्रीतकच्छः ।

“ब्रह्मं श्रीतं पिबेत्तथैव ब्रह्मं श्रीतं पयः पिबेत् ।

ब्रह्मं श्रीतं शृतं पीत्वा वायुभक्षः परब्रह्मम् ॥”

इति यमस्मरणात् । इति मिताक्षरा ॥

श्रीतचारः, स्त्री, (श्रीतः चारो यस्य ।) श्वेत-

टङ्गणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतगन्धः, स्त्री, (श्रीतो गन्धो यस्य ।) श्वेत-

चन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतगुः, पुं, (श्रीता गौः किरणो यस्य ।) चन्द्रः ।

इति वोपदेवः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । १० ।

“भुजङ्गकुण्डली अक्षशशिशुभ्रांशुश्रीतगुः ॥”)

श्रीतचम्पकः, पुं, दर्पणम् । प्रदीपः । इति मेदिनी-

शब्दरत्नावली ॥

श्रीतपर्णी, स्त्री, (श्रीतं पर्णं यस्याः ।) डीप् ।)

“अर्कपुष्पिका । इति रत्नमाला ॥ अर्ककुली इति

भाषा ॥

श्रीतपद्मवा, स्त्री, (श्रीतं पद्मवं यस्याः ।) भूमि-

जम्बुः । इति रत्नमाला ॥

श्रीतपाकिनौ, स्त्री, (श्रीते पाकोऽस्या अस्तीति ।

इनिः ।) काकोली । इति शब्दमाला ॥ महा-

समङ्गा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतपाकौ, स्त्री, (श्रीते पाको यस्याः ।) डीप् ।)

वाद्यालकः । इति शब्दरत्नावली ॥ काकोली ।

इति रत्नमाला ॥ गुञ्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतपुष्पं, स्त्री, (श्रीतं पुष्पं यस्य ।) परिपेलम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतपुष्पः, पुं, (श्रीतं पुष्पं यस्य ।) शिरीषवृक्षः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतपुष्पकं, स्त्री, (श्रीतं पुष्पमिव । कन् ।) शैले-

यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

श्रीतपुष्पकः, पुं, (श्रीतं पुष्पं यस्य । बहुव्रीहौ

कन्) अर्कवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतपुष्पा, स्त्री, (श्रीतं पुष्पं यस्याः ।) अति-

वला । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतप्रभः, पुं, (श्रीता प्रभा यस्य ।) कर्पूरः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलप्रभायुक्ते, त्रि ॥

श्रीतप्रियः, पुं, (श्रीतः प्रियो यस्य ।) पर्यटः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतफलः, पुं, (श्रीते फलं यस्य ।) उडुम्बरः ।

श्लुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतबला, स्त्री, महासमङ्गा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतभानुः, पुं, (श्रीतो भानुर्यस्य ।) चन्द्रः । इति

शब्दरत्नावली ॥

श्रीतभीरुः, स्त्री, (श्रीताभीरुः ।) मल्लिका ।

इत्यमरः । श्रीतभीते, त्रि ॥

श्रीतमञ्जरी, स्त्री, (श्रीता मञ्जरी यस्याः ।)

श्रेफालौ । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतमयूखः, पुं, (श्रीतो मयूखो यस्य ।) चन्द्रः ।

कर्पूरः । इति मेदिनी ॥

श्रीतमरीचिः, पुं, (श्रीता मरीचिर्यस्य ।) चन्द्रः ।

कर्पूरः । इति शब्दरत्नावली ॥

श्रीतमूलकं, स्त्री, (श्रीतं मूलं यस्य । बहुव्रीहौ

कन् ।) उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतलमूलयुक्ते, त्रि ॥

श्रीतरम्यः, पुं, (श्रीते रम्यः ।) प्रदीपः । इति

जटाधरः ॥ श्रीतरमणीये, त्रि ॥

श्रीतरश्मिः, पुं, (श्रीतो रश्मिर्यस्याः) चन्द्रः । यथा,

“हेलिः सूर्य्यचन्द्रमाः श्रीतरश्मिः ।”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

कर्पूरश्च ॥ चन्द्रसंज्ञक इति दर्शनात् ॥

श्रीतलं, स्त्री, (श्रीतं लातीति । ला + क्तः ।) पुष्प-

कासीसम् । शैलजम् । मलयोद्भवम् । तनु

चन्दनम् । इति मेदिनी ॥ पद्मकम् । मौक्तिकम् ।